

אלו מציאות פרק שני בבא מציעא

כה.

עין משפט נר מצוה

נ א מיי פט"ו מהלכות
אבדה הל' ז סמג עשין
עד טו"ש ח"מ סי' רכב
ספיקי י:
נא ב מיי' שם פט"ו
הלכה י סמג שם
טו"ש' שם ספיקי ט'
נב ג מיי' שם הלכה ט'
טו"ש' שם ספיקי ח'
נג ד מיי' שם הלכה י'
סמג שם טו"ש' ח"מ
סי' רכב ספיקי ז':
נד ה מיי' שם פט"ו הל'
ג סמג שם טו"ש' שם
ספיקי ז':
נה ו מיי' שם פט"ו הל'
טו סמג שם טו"ש'
שם ספיקי ז':
נד ז מיי' שם פט"ו הל' י'
סמג שם:
נז ח ט מיי' שם פט"ו
הלכה י' סמג שם
טו"ש' ח"מ סי' רכב
ספיקי י':
נח י מיי' שם פט"ו הל'
ג סמג שם טו"ש'
נ"ב ב מיי' שם פט"ו שם
ספיקי י':
נ"ג ג מיי' שם פט"ו שם
סמג שם טו"ש' שם
ס' ד מיי' שם טו"ש' שם
שם ספיקי י':

לעני רש"י
אשכולינן ש'
[אשכולינן] מדרגות.

מוסף רש"י
ברכות ברה"י כגון עדה
ויעשה שאלו רוב בני אלם
לדקן זה יש משוטט
שולטן זה (לעיל בב).

רבינו חננאל (המשך)
הלכות הפירות בתר צנא
גרייה בא מי שתנן סימני
צנא נוטל גם הפירות.
והא דתני רובה הלה כמה
שבדיו בצנא דלית ליה
אוגנים ובמנא הפירות
בחוקי הפירות צנא
דאמרי' הני פירי דבחוקי
לאו מן הצנא אישתפוק
דאלו מנה אישתפוק הוה
להו אישתפוכי כולהו
דהא לית לה לצנא אוגנים
אלא הני פירי דבחוקי
לאחרנא אינון לפיכך וכה
בהם ומצנא דהא דבר
פאינון בו סימן ניהו.
צבירי פירות. ש"מ מנין
הוי סימן. ג' מטבעות זו
על גבי זו חייב להכריז.
פ' כמגדלים מכוונות
אבנים זו על גבי זו אין
אחת עורפת על חבריתה.
מפורזין שלו הא אי הוה
שלחופי משלחפי שאין
מישבות זו על גבי זו
אלא מקצתן עליה ומקצתן
יוצאה מעליה כגון כנפי
הכרובים כהרסי' בסוף
המורה את הבית ודלמא
שלחופי הוה משלחפי
אחריו ועיקר דמתרגמי
בבבונ' איתן ישראל
שכל את ידיו שלחופינן
לירדו. אסקנין כל שאנין
עשויים כמגדלים מפורזין
ניהו והרי הן שלו וריחא
לתתא ומיעצא עילייה
והוה עילוי מצעי זהו
כמגדלים. בעי ר' ירמיה
כשיר או כשרה או

הא בבובא וכיתנא. פ"י רש"י דמתני' כבובא וכיתנא וקשה
דקמני מנא פירות וי"א דכיתנא אקרי פירי כדאמרין
(בבבאשית רבה) ויצא קין מפרי האדמה זרע פשתן הביא ודוחק
ונראה דמתני' צננא ופירי דכיון דלאין הפירות מחזירים יחד אילו
מן הכלי נפלו היה קצת נשאר מהם
צנלי אצל פשתן שקשור צידה יכול
להיות שצנלי היה ונפל ור"ח פ"י
דפריך אמאי דקאמר מקצתן על גבי
קרקע חייב להכריז ורמניהו מנא
דבר כו' צא בעל סימן ונטל את שלו
זכה המוצא צמה שצידו היינו מה
שצחוק אע"פ שיש בפינים קצת פירות
ואפילו בעל כלי אומר שכולן שלו
ולפי זה גרס בסמוך הא והא
דאשמירי ציה:

שמעת מינה מנין הוי סימן.
אע"ג דפשיטא ליה
לעיל^א דמדמשקל הוי סימן מדה ומנין
נמי הוי סימן צעי לאחוכייה הלא
ממתני' ולעיל (דף כד.) נמי דקמני
אצל מנא שנים חייב לא קאמר ש"מ
מנין הוי סימן^ב (דלא אלימא ליה
צרייתא למפשוט מינה) אי נמי דמלי
למדחי דמנין ותרווח הוי סימן:
והוא שעשויין כמגדלין. אי מנין
הוי סימן צמה שעשויין
כמגדלין ידעינן דדרך הינוח הוא
צמתי לא סגי דטבעא מכריז אצל
זם מקום הוי סימן אפילו צמתי
ועשויין כמגדלין ידעינן דדרך הינוח
הוא דלא צמתי אפי' עשויין כמגדלין
לא ידעינן דדרך הינוח הוא דאימור
דרך נפילה הוא דלאתמי הכי א"כ
לקמן מנא פריך^ג (אלו יומתן) מנא
אריא תלתא אפי' צמתי סגי וי"ל
דשפיר משני טבעא מכריז:

הא גופא קשיא. אמתני' לא פריך
דמנין למימר דג' מטבעות
היינו פירוש דלצבירי מעות:
כאצני
מפורזות הרי אלו שלו הא משלחפי שלחופי חייב להכריז אימא סיפא
עשויין כמגדלין חייב להכריז הא משלחפי שלחופי הרי אלו שלו תנא כל
שאין עשויין כמגדלין מפורזות קרי להו^א א"ר חנינא לא שנו אלא של שלשה
מלכים אבל של מלך אחד אינו חייב להכריז היכי דמי אי דעשויין כמגדלין
אפילו של מלך אחד נמי ואי דאין עשויין כמגדלין אפילו של שלשה
מלכים נמי לא אלא אי אתמר הכי אתמר לא שנו אלא של מלך אחד
כעין שלשה מלכים^ב (אבל של מלך אחד אינו חייב להכריז) והיכי
דמי דעשויין כמגדלים ריחא תתאה ומציעא עילוייה וזוטא עילוייה מציעא
דאמרינן אנוחי אנוחיהו אבל של מלך אחד דכולהו כי הדדי ניהו אע"ג
דמנחי אהרדי הרי אלו שלו אימר אתרמויי אתרמי ובהדי הדדי נפול
ורבי יוחנן אמר אפילו של מלך אחד נמי מכריז^ג מאי מכריז
מנין מאי איריא תלתא אפי' תרין נמי אמר רבינא^ד (ט) טבעא מכריז
ה"ל בעי ר' ירמיה כשיר מהו כשורה מהו כחצובה מהו כסולם מהו
[ו] פשוט מהא חדא דאמר רב נחמן אמר רבה בר אבוב^ה ככל שאילו
מכנים לה קיסם בנייהו ונוטלם בבת אחת חייב להכריז בעי רב אשי

כאצני
היינו פירוש דלצבירי מעות:
ה"ג וביד דמי גנון
דמנין למימר דג' מטבעות
היינו פירוש דלצבירי מעות:
כאצני
היינו פירוש דלצבירי מעות:
כאצני

שלשה מטבעות זו ע"ג זו. בגמרא מפרש סימנייהו: גב' טעמא
דמנא כו'. התם הוא דאמר שהפירות לצעל הכלי: הא כלי
ולפניו פירוס. הרי אלו הפירות של מנא. ואע"פ שהכלי לצעל
הסימן את הכלי יחזור ואת הפירות יעבד לו ולא אמרינן מהאי
מנא נפל: **מקצתן צנלי כו'.** הדבר
מוכיח דהנך דעל גבי קרקע דהנך
הוא חייב להחזיר למי שיתן סימן
צנלי וכן מעות לצעל הכיס: ה"ג
מנא דבר שאין בו סימן צנל דבר
שיש בו סימן. כגון מעות לפני כיס:
חייב להכריז. על הכל ויתנו המעות
לצעל הכיס: צא בעל סימן ונטל
את שלו. את הכיס ואמר אין המעות
שלי וזה הלה צמעות: הא. דקמני
הרי אלו שלו: **צבובא וכיתנא.**
גיגית מוטלת ופשתן לפניה דודאי
האי פשתן לאו מכובא נפל דאי מינה
נפל הוה משמירי צה והוא הדין לכיס
ולפניו מעות מהאי טעמא. והא
דקמני חייב צננא ופירי דעבדי
דשקרי ונפלי מיניה כולהו: הא
דקמני חייב דאשפירי. ואיכא
למימר ה"ג דלצבירי מיניה נפל:
והא דלא אשפירי. כיון דקמס צנא
יש לו אוגנין כפולים לתוכו אי מתוכו
נפל הוה משמירי ציה דלואוגנין מעבדי
ליה: ה"ג הא והא דלא אשפירי ציה
מדי: הא דאיה ליה אוגנין. לאו
מיניה נפל דאי מיניה נפל הוה
משמירי ציה מיניה: ש"מ מנין הוי
סימן. דאי לאו הכי מנא סימן איכא:
סני לצור פירוס. דאין כאן מנין
(א) מנא סימניה מקום דכיון דלצבירין
הינוח הוה ויהיב סימנא במקום
פלוגי הנחתים: סני לצבירי פירוס.
סימני מנין (א). דהוי מדחי ליה לא הא
תפשוט ולא הא תפשוט: והא
שעשויין כמגדלין. לקמיה מפרש
ששלשתן רחבין זה מזה ומניח מלמטה
את הרחב ועליו את הצבירי ועליון
הוא הקצר שצבירי כמגדל זה העשוי
היסוד רחב ומקצר ועולה וכי מנחי
הכי איה דרך נפילה הוא אלא דרך
הינוח והוא דעמו לחורז ולטלן ושכח
הלך נוטל ומכריז וזה צא ונתן
סימן ואומר מגדלין היו עשויין: ג'
מטבעות. שאין דומות זו לזו
צרתן: **משלחפי שלחופי.** מקצת
זו על חצירתה ומקצת על גבי
קרקע: **חייב להכריז.** אלמא כי
האי גונא לאו דרך נפילה הוא:
של שלשה מלכים. קס"ד שלל
היו צורותיהם שוות שכל מלך כותב
שמו וזורתו על מטבע שלו: אי
דעשויין כמגדלין. שאין שוין צרתן
ומנוחים כמו שפירשית: אפילו של
מלך אחד. שורת שלשתן שוות:
של מלך אחד קעין שלשה מלכים.

הגהות הב"ח
(א) גב' טעמי מנחי:
(ב) רש"י ד"ה מני
צבור וכו' ובאוי סימניה:
(ג) ד"ה מני צבירי וכו'
מנין הוא דהוי:
הגהות הגר"א
[א] גב' רב פפא וכו'.
י"ב הרמב"ם פסק ככולהו
אוקימתא דר"פ אצל ד"ה
השמיטה. והר"ש וי"ט וי"ד
פסקו גם לר"י: [ב] שם
ואיכא הא והא דלא
אשפירי צה מדי דליק
הא דלא' אוגנין. צננא
הא דלא' אוגנין צננא
ואיכא הא והא דלא
אוגנין וליק הא דמחדי
אפיה לגבי פירי הא דלא
מחדי אפיה לגבי פירי
כ"ל וי"ב מרש"י ד"ה
והא כו' דקמס צנא כו'
אצל הר"ש גורס כגורסא
שלו וע"פ ודעבדי רבינו
מ"מ סי' רכב ספיקי ד"ה
[ג] שם א"ר חנינא כו'.
י"ב וי"ב הר"ש וי"ב
אצל הרמב"ם השמיטה
דק"ל דר"ח וי' ומנא
פלוגי אצנא דר"י מגדלין
ופסק כ"י יומתן ועי' ד"ף
(שמפרש הרמב"ם וע'
י"י): [ד] שם (פשוט מהא
חדא ד) אמר. אות ד'
ממלת דלמר ע"ג ג' מלות
שלפניו ומקצתן צבולות
וי"ב הרמב"ם ל"ג לא אלא
גרס אמר ר"י כו' וסולם
לא אשפירי וקמס צנא
כאן ועי' הרמב"ם:

רבינו חננאל
מצא פירות בכלי או
כלי כמות שהוא וכו'
אמר' נתנא לתתא דתני
רבנן מצא כלי ולפניו
פירות כיס ולפניו מעות
הרי אלו שלו. מקצתן
בכלי ומקצתן בקרקע
חייב להכריז ואם בא
ישראל ונתן סימניו בכלי
נוטל על הפירות וכן
כל כניצא בהן. ודמינן
עלה הא דתניא מצא
דבר שאין בו סימן כד
דבר שיש בו סימן (א)
נוטל הדבר שיש בו
סימן וזה הלה חבד
שאין בו סימן ופירקנן
הא והא בצנא ופיר
וכגון שנתורו מן הפירות
בצנא ולא קשיא את
דתני חייב להכריז דמשמע
שכחודי גם הפירות בצנא
דאית ליה אוגנים והן
כפופות לתוכה דאמרי'
הא צנא איתתפא דהני
פירי אישתפוק מן הצנא
והני פירי (דאישתפוק)
[דאשתירין] בגוה אוגנים
מנטום מלהשפך בחוק
(א) נראה אלו גרס בצנייתא השני נוטל ומכריז ונטל דהנך רבנן ופירוש.